

Església parroquial de Santa Coloma

Santa Coloma de Cervelló

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Carrer Església, 18
Emplaçament	Nucli antic de Santa Coloma de Cervelló
Alçada:	75

Coordenades:

Latitud:	41.36655
Longitud:	2.01487
UTM Est (X):	417609
UTM Nord (Y):	4579917

Classificació

Número de fitxa	08244 - 78
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani
Segle	X-XXI
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Número inventari	18929 IPA
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Privada
Titular:	7900202DF1870B

Fitxes associades:

[Placa a Mossèn Salvador Clariana](#)

[Rectoria](#)

[Centre urbà](#)

Autor de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Xavier Bermúdez (iPAT Serveis Culturals)
dl., 20/05/2019 - 02:00

Descripció

Església parroquial del poble, en la qual s'hi detecten evidències de com, al llarg del temps, la seva fesomia ha estat alterada.

El temple original era d'estil romànic, i tenia el presbiteri orientat vers llevant. Aquesta capçalera estava rematada per un absis central i dues absidioles (tan sols se'n conserva l'absidiola sud), però és probable que tan sols tingués una nau. A l'exterior, ja comptaria amb un campanar.

A més de l'absidiola sud, correspondrien a aquest primer edifici la façana de ponent (amb un aparell de carreus ben escairats, que sembla correspondre a un romànic tardà), la volta de canó un xic apuntada i, només en cas que l'edifici hagués tingut tres naus, també el mur lateral sud.

D'un moment immediatament posterior dataria la base del primer campanar, que va obstruir l'accés a l'absidiola conservada.

A finals del segle XVI es va obrir una capella a cada costat de la nau, en una posició centrada: la de Sant Antoni al lateral nord i la del Roser al sud.

El canvi més notable, però, el va experimentar al segle XIX. Es van enderrocar l'absis central i l'absidiola nord de l'església per tal de prolongar la nau cap a l'est i alçar-hi la nova façana neoclàssica, alhora que a l'interior s'hi habilitava un cor. Per a la nova porta, s'hi va reutilitzar un portal del segle XVI. Lògicament, aquests canvis van obligar a traslladar el presbiteri a l'extrem de ponent.

A finals del segle XX es va allargar cap al sud la capella del Roser, situant en aquest espai el nou presbiteri.

Observacions:

Recentment s'han trobat i estudiat unes restes de pintures, realitzades amb la tècnica de tremp, a la volta de l'església. Són de temàtica decorativa i motius vegetals, amb aplicacions de full d'or. Pertanyen als segles XVI i XVI. Són d'autor desconegut.

Història

L'origen del poble de Santa Coloma està lligat al de l'església de la qual pren el nom. L'any 1026 es cita (al cartulari de Sant Cugat) l'altar de Santa Coloma dins el Terme de Montpedrós. El 1089 l'església apareix ja documentada com a parròquia, dedicada a Santa Maria i a Santa Coloma. A partir del 1323 es comença a anomenar Santa Coloma de Cervelló. A partir de la fi del segle XVI, amb la darrera gran reforma de l'església, comença a haver-hi referències documentals als altars de Sant Antoni, de Sant Sebastià, de Sant Roc, etc.

Bibliografia

MONJAS MANSO, L. (1995): Santa Coloma de Cervelló a l'Alta Edat Mitjana. Plecs locals d'Història, 2. Santa Coloma de Cervelló: Ajuntament de Santa Coloma de Cervelló.
MONTPEDRÓS, ANTON DE [mossèn Frederic Martí Albanell, rector de Santa Coloma de Cervelló]. Setembre de 1978 [1933-1934]. Fulls històrics de Santa Coloma de Cervelló. Barcelona: Cassiope.
PADRÓ, J.; RIQUELME, J. (2002): Santa Coloma de Cervelló. Valls: Edicions Cossetània.
PAGÈS I PARETAS, MONTSERRAT. 1992. "Santa Coloma de Cervelló". Catalunya romànica. El

Barcelonès. El Baix Llobregat. El Maresme. Volum XX. Barcelona: Enciclopèdia Catalana. P. 414-415.
V.A. (2011): Inventari de masies i elements singulars del municipi de Santa Coloma de Cervelló. SPAL,
Diputació de Barcelona.

